

Марафони в центрі Києва: їхати чи бігти?

■ «ВЕЧІРКА» ПРОВЕЛА ОПИТУВАННЯ (див. діаграму). НА НАШІ ЗАПИТАННЯ ВІДПОВІЛИ ТРИ ТИСЯЧІ КИЯН

У кожній європейській столиці проводять масові заходи: марафони, концерти, ярмарки, фестивалі, національні свята... І поки одні святкують (бігають, танцюють, співають), інші «спалюють» бензин, нерви й виплескують своє обурення в соціальних мережах. Йдеться про автомобілістів, які в цей час поспішають у своїх справах і змушені стояти в дорожніх чергах. Жителів європейських міст така тимчасова «незручність» під час забігу не дратує. Навпаки, вони до цього ставляться з толерантністю і розумінням. Бо для них це свято, на яке варто приходити зі своїми сім'ями, друзями та вболівати за бігунів.

Чи справді ми готові бути європейцями і чи всі кияни ставляться до перекриття доріг під час таких акцій як до «вселенського зла»? Після масштабного марафону Wizz Air Kyiv City Marathon-2017 «Вечірка» провела опитування громадської думки. Ось, що думають з цього приводу представники влади, організатори заходів та кияни.

Віталій КЛИЧКО,
Київський міський голова:

— Я радий, що Київ стає по-справжньому спортивним містом. Дуже добре, що значна кількість людей вийшла на марафонську дистанцію і долучилася до благодійного забігу. Учасники марафону не просто біжать і пропагують здоровий спосіб життя, а й намагаються привернути увагу до проблем людей, які її потребують. Тож благодійні забіги – це гарна нагода долучитися до такої допомоги.

Марія КАРАЧИНА, засновниця спортивного клубу, гід з бігу:

— Чому виникають конфлікти, пов'язані з питанням перекриття доріг? Тому що немає розуміння, з якою метою марафони проводяться у місті. Дійсно, чому б не перенести марафон за межі міста або в ліс? Це, начебто, здається логічним – не заважати іншим жителям у вихідний день дістатися, куди їм потрібно, без заторів і нервів. Як водій і людина, яка у вихідні теж працює, я розумію обурення тих, хто не хоче страждати через бігунів. Але в Нью-Йорку я побачила, що для проведення марафону перекривають 5 районів, 80 вулиць і 5 основних мостів. Жителі міста готуються до свята (і для них це дійсно свято): переносяться зустрічі, конференції, події світового масштабу, люди заздалегідь бронюють місця в ресторанах, куди йдуть цілими сім'ями, щоб спостерігати за онлайн-трансляцією, яка ведеться по всьому маршруту з вертольотів. Ставлять машини в гараж, напередодні ввечері малюють плакати, аби стояти з ними в неділю і підтримувати незнайомих людей. Відзначають цю подію весь тиждень, весь наступний вітають марафонців, а самі марафонці з гордістю ходять увесь день з медалью на шії.

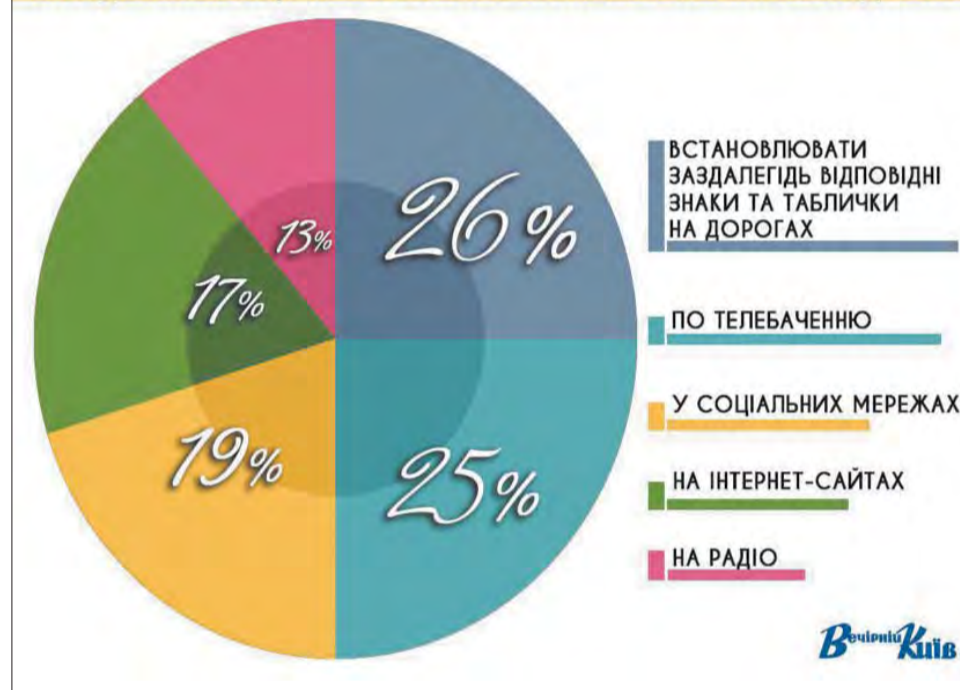
Одна з причин перекриття центру міста – можливість глядачам, рідним і близьким бігунів стояти в різних точках на маршруті та підтримувати їх. Адже підтримка на марафоні – напевно, більш важлива частина, ніж сам біг. Я раджу тим, хто не біжить, просто вийти в цей день на вулицю, і подивитися на цю подію.

Ольга ШПОТАКОВСЬКА,
киянка:

— Щороку зарікаюся не робити цього, але все одно роблю одну і ту ж помилку – заходжу під пост у Facebook про перекриття доріг з нагоди проведення Київського марафону і читаю цей жах. У мене є чудовий приклад про те, як виглядає підтримка з боку

ЯК І ДЕ НАЙКРАЩЕ ІНФОРМУВАТИ КИЯН ПРО ПЕРЕКРИТТЯ ДОРІГ?

міських жителів в європейських країнах, до стандартів яких всі прагнуть. У Берліні вся траса у 42 км (за винятком двох ділянок в метрів 100 на 8) була перекрита до 7 вчора неділі повністю, а не поетапно або частково, як це роблять у нас! Для громадського транспорту траса марафонської дистанції була перекрита ще в суботу! Головні туристичні автобусні маршрути скасовані. Учасники, а їх 44 тисячі, дісталися до старту на метро, бо дороги перекриті. Уявіть, скільки там було людей. Якщо для учасників – це чудова атмосферна частина марафонського ранку, то для звичайної людини це не зовсім зручно. Але немає ніяких проблем, тому що населення ставиться до перекриття доріг із розумінням, а не бурчить в коментарях у соціальній мережі.

Сергій ФУРСА,
інвестиційний банкір:

— Багато хто сварився, що учасники марафону бігли центральними вулицями Києва. Але в тому-то й фішка, що марафонців має бути видно. Тому що це пропаганда здорового способу життя, пропаганда того, що бігати – це модно. І тому з кожним разом все більше людей біжить, і все менше бурчить з цього приводу. Пропаганда здорового способу життя – найправильніша. Це в рази краще за хресні ходи і демонстрації політичних партій. Це пропаганда здорової людини! Тим більше, на відміну від протестів «за життя після смерті» або православних заторів, все відбувається в неділю. І якщо після кожного марафону на 100 осіб більше починають займатися спортом, то значить марафон пройшов

недаремно. І не тільки тому, що люди стануть красивішими й здоровішими. Ще й тому, що успішна країна – це країна здорових людей.

Фото Олексія ІВАНОВА

робити укол адреналіну. Хто має і хто не має права. На фронті, коли мова йде про життя і смерть – правила коригуються.

Під час автоспортівних змагань екіпажі «швидкої допомоги» перебувають в безпосередній близькості біля траси, щоб миттєво дістатися до місця і врятувати-допомогти. Добра вічна пам'ять Бігуну, Атлетові, який пішов з життя на очах у дружини і дітей.

Хочеться, щоб організатори зробили висновки. І хто як покараний за те, що «швидка допомога» добиралася до вмираючої в центрі Києва людини 25 хвилин. Практично півгодини.

Олександр КАВА,
експерт у сфері транспорту:

— Подібні заходи не повинні проводитися в центрі міста, адже Київ має складний рельєф, і перекриття ключових магістралей призводить до того, що об'їзди займають 10-15 км – за-

мість 2-3 км. Це безпрецедентний випадок: півдня не працювало більше 20 маршрутів міського транспорту! Кияни змушені були або стояти в заторах, або ходити пішки. Марафони можна було б провести на тих вулицях, які мають дублюючі вулиці. Відмінно підійшла б вулиця Електриків на Рибальському півострові, ВДНГ або Труханів острів.

Євгеній ОНІСКЕВИЧ,
киянин:

— Одна думка: «завтра марафон!» А це означає, що буде не тільки перекриття доріг, а й розповсюдження неіймовірної енергії, яка розтечеться по всьому місту! Просто хочу, щоб всі, хто не пробував бігати на таких забігах знав, що підтримка на трасі дійсно важлива! Кожен із вас може вийти на вулицю під час марафону, заглянути бігуну в очі й ви будете здивовані від кількості їхніх ширих посмішок. Це дійсно дуже сильно допомагає долати дистанцію.

P.S. Я хочу, щоб з часом усе більше людей почали ставитись до марафону як до свята, а не сприймати лише з позиції незручного перекриття доріг».

ВІД РЕДАКЦІЇ

Аналізуючи думки киян, можна сказати, що люди не проти марафонів, але хочуть, щоб у центрі міста їх було не більше трьох на рік (а не щотижня), у чітко визначені терміни, про які буде відомо ще на початку року. Якщо, наприклад, «Пробіг під каштанами» традиційно проводиться в останню неділю травня, то наступного року центр перекриють 27 травня. Чи не так?

Сергій КАРАЗЕЙ,
кореспондент Reuters TV:

— 23-24 вересня в Берліні теж був марафон. Перекрито було все місто. Тобто повністю. У суботу бігали діти, в неділю – дорослі. І 24 вересня ще були вибори Меркель. (Не найкращий збіг у часі, але заявку на марафон подали раніше, ніж призначили вибори)... І пересуватись можна було або на метро, або пішки. І це не зірвало ні проведення виборів, ні марафону. І на вулиці я не бачив жодного роздратованого берлінця. Я про що? Друзі, не скигліть, сплануйте свої пересування наперед з врахуванням перекриття вулиць, а ще краще пробіжіть кілька кілометрів, або пройдіться пішки.

Олексій МОЧАНОВ,
автожурналіст:

— Ложка дьогтю в марафонську бочку меду. Марафон Києву потрібен, раз на рік масштабний і центровий, але прочитайте пост Віри Чайки, на очах у якій

помер 54-річний учасник забігу. Пост без наїзду і по справі, з правильними запитаннями. Хочеться, щоб слідчі встановили час дзвінків на «швидку» і персональні дані диспетчерів, які довго відповідали під час марафону і кидали трубки. Я не медик і не розумію, хто, чому і навіщо може і не може